

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 871

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 29 octombrie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 405 din 20 iunie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară	2–5
Decizia nr. 442 din 11 iulie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 272 alin. (1) lit. g) pct. 1, prin raportare la art. 195 alin. (1) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital	6–9
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
765. — Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Corp nou DS + P + 5E în incinta Spitalului Județean de Urgență «Dr. Pompei Samarian» Călărași”	10–11
766. — Hotărâre privind suplimentarea bugetului Ministerului Finanțelor Publice pe anul 2019 din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2019	11
767. — Hotărâre privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2019, pentru Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, pentru finanțarea Programului național de dezvoltare locală etapele I și II	12
ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE	
39. — Hotărâre privind procedura de sesizare a organelor competente în cazurile semnalate de Sistemul informatic de monitorizare a prezenței la vot și de prevenire a votului ilegal la alegerile pentru Președintele României din anul 2019, precum și pentru modificarea și completarea unor hotărâri ale Autorității Electorale Permanente	12–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 405**

din 20 iunie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. (12) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gheorghe Bițu în Dosarul nr. 28.176/3/2006 (394/2016) al Curții de Apel București — Secția I penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 755D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, observă că autorul excepției formulează, în realitate, o critică de neconstituționalitate extrinsecă referitoare la dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2016, susținând că în cuprinsul motivării respectivului act normativ nu sunt menționate argumentele avute în vedere de executiv pentru modificarea dispozițiilor art. 172 din Codul de procedură penală. Reprezentantul Ministerului Public arată că motivarea în cauză apare în cuprinsul notei de fundamentare care însoțește Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016, fiind preluată în expunerea de motive a legii de aprobare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 15 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 28.176/3/2006 (394/2016), **Curtea de Apel București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. (12) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Gheorghe Bițu cu ocazia soluționării apelului formulat într-o cauză penală în care autorul excepției a solicitat administrarea probei cu expertiză de specialitate, contestând raportul de constatare tehnico-științifică întocmit în cursul urmăririi penale.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 172 alin. (12) din Codul de procedură penală, modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016, încalcă prevederile art. 115 alin. (4) din Constituție, potrivit cărora „*Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror*

reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora”, întrucât „în cuprinsul motivării Ordonanței [de urgență a Guvernului] nr. 18/2016 nici măcar nu se face mențiune despre art. 172 și alineatul (12) [din Codul de procedură penală] și care sunt argumentele avute în vedere de Executiv pentru a fi modificat”. Modificarea prin ordonanță de urgență a respectivului text de lege trebuia să se fundamenteze pe necesitatea și urgența reglementării unei situații care, din cauza circumstanțelor sale excepționale, impunea adoptarea de soluții imediate, în vederea evitării aducerii unei atingeri interesului public. Arată că, în cuprinsul Ordonanței de urgență nr. 18/2016, Guvernul invocă, pe de o parte, existența unui număr foarte mare de texte care contravin Constituției și care trebuie puse în acord cu Legea fundamentală, iar, pe de altă parte, existența mai multor proceduri de infringement, care ar putea duce la condamnarea României de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene, cu consecința aplicării unor sancțiuni pecuniare al căror quantum ar putea fi unul semnificativ, de natură a afecta bugetul de stat. Legiferarea de către Guvern prin ordonanțe de urgență are un caracter cu totul excepțional, fiind permisă numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, cu obligația motivării urgenței în cuprinsul ordonanțelor respective. Or, în preambulul Ordonanței de urgență nr. 18/2016, Guvernul nu argumentează care este urgența modificării dispozițiilor art. 172 alin. (12) din Codul de procedură penală, dacă există o decizie a Curții Constituționale care ar impune modificarea acestui text de lege sau dacă se încalcă vreo directivă europeană și există riscul declanșării unei proceduri de infringement împotriva României. Consideră că această lacună a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2016 în ceea ce privește modificarea adusă dispozițiilor art. 172 alin. (12) din Codul de procedură penală contravine caracterului excepțional pe care trebuie să îl îmbrace o intervenție legislativă realizată prin ordonanță de urgență. Susține că respectiva modificare trebuia să urmeze calea legislativă obișnuită, prin intermediul Parlamentului, cale ce are „rolul de a asigura consultarea, o dezbatere eficientă și un control parlamentar adecvat”.

6. **Curtea de Apel București — Secția I penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că autorul excepției ținde la modificarea prevederilor art. 172 alin. (12) din Codul de procedură penală. Or, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

7. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că, anterior intrării în

vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2016, dispozițiile art. 172 alin. (12) din Codul de procedură penală obligau organul judiciar să dispună efectuarea unei expertize ori de câte ori concluziile raportului de constatare erau contestate. În prezent însă, ca urmare a modificării prin prevederile art. II pct. 35 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016, dispozițiile art. 172 alin. (12) din Codul de procedură penală stabilesc numai posibilitatea, facultatea organului judiciar de a proceda astfel. Decizia adoptării acestei modificări prin ordonanță de urgență este motivată prin nota de fundamentare, și anume la pagina 17 a instrumentului de prezentare și motivare, unde se arată că, „pentru eliminarea elementului de neconstituționalitate din cuprinsul art. 172 privind expertiza, potrivit căruia judecătorul era obligat la dispunerea unei expertize, se modifică textul acestuia. Astfel, în loc de «se dispune efectuarea unei expertize», textul propus prevede faptul că judecătorul «poate dispune»”. Urgența reglementării rezidă, așadar, în necesitatea înlăturării unui potențial viciu de neconstituționalitate, căci, în ipoteza contestării concluziilor raportului de constatare, textul art. 172 alin. (12) din Codul de procedură penală — în redactarea anterioară modificării — refuza judecătorului competența de a hotărî asupra cererii de administrare a probei cu expertiză, obligându-l să o admită, chiar și atunci când proba solicitată nu era concludentă și utilă soluționării cauzei. Or, sub acest aspect, Curtea Constituțională a statuat deja în jurisprudența sa — și anume prin Decizia nr. 54 din 14 ianuarie 2009 (asupra sesizării de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 1—23 din Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 60/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 23 ianuarie 2009 — că judecătorul cauzei, în virtutea pregătirii sale profesionale și a statutului său de independentă, are competența de a decide în ceea ce privește raporturile juridice deduse judecătii, mijloacele de probă administrate și normele juridice aplicabile.

9. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 172 alin. (12) din Codul de procedură penală, modificate prin prevederile art. II pct. 35 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016. Din notele scrise ale autorului excepției, reiese însă că acesta formulează exclusiv o critică de neconstituționalitate extrinsecă referitoare la dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2016, astfel că excepția privește, în realitate, acest act normativ, în integralitatea sa. Prin urmare, Curtea se va pronunța asupra dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2016, în ansamblul său.

12. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor

constituționale ale art. 115 alin. (4), potrivit cărora „*Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora*”.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că delegarea legislativă, consacrată de Legea fundamentală, presupune o excepție de la principiul constituțional al separației puterilor în stat și o derogare de la prevederile art. 61 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora „*Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării*”. Dispozițiile art. 115 din Constituție atribuie Guvernului, autoritate constitutivă a puterii executive, dreptul de a legifera alături de Parlament, însă prevederile constituționale stabilesc cadrul și limitele exercitării acestui drept, condiționând legitimitatea și, deci, constituționalitatea ordonanțelor Guvernului de îndeplinirea unor cerințe exprese, calificate în jurisprudența Curții Constituționale drept criterii de constituționalitate. Astfel, mandatul atribuit Guvernului în temeiul prevederilor art. 115 trebuie să fie dublat de un mandat legal, și anume de legea specială de abilitare, adoptată de Parlament, în cazul ordonanțelor simple, sau izvorâște direct din Constituție, în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, cu obligația de a motiva urgența în cuprinsul respectivului act normativ, în cazul ordonanțelor de urgență (Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005, Decizia nr. 381 din 25 septembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 30 septembrie 2013, și Decizia nr. 27 din 17 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 271 din 10 aprilie 2019, paragraful 19).

14. Curtea apreciază că nu poate reține critica autorului excepției, potrivit căreia modificarea dispozițiilor art. 172 alin. (12) din Codul de procedură penală prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 ar aduce atingere prevederilor constituționale ale art. 115 alin. (4) privind condițiile de adoptare a ordonanțelor de urgență ale Guvernului.

15. Astfel, Curtea reține că, potrivit preambulului Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2016 și notei de fundamentare a acestui act normativ, Guvernul a emis ordonanța de urgență criticată, având în vedere existența la momentul de timp respectiv a două motive principale. Primul motiv evidențiat de Guvern constă în numărul relativ mare de texte din Codul de procedură penală declarate de Curtea Constituțională ca fiind neconstituționale și pentru care termenul de 45 de zile prevăzut de art. 147 alin. (1) din Constituție pentru punerea în acord cu Legea fundamentală expirase, ceea ce putea determina interpretări diferite în jurisprudență cu privire la normele procesuale penale aplicabile, de natură a afecta drepturi și libertăți fundamentale ale cetățenilor. Cel de-al doilea motiv îl reprezintă necesitatea transpunerii unor acte comunitare — cu impact inclusiv asupra dreptului procesual penal —, față de unele directive existând, de altfel, proceduri de „infringement”, unele dintre ele aflate în stadii avansate, ceea ce putea duce la condamnarea României de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

16. În nota de fundamentare care însoțește Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016, în secțiunea a 2-a („Motivul emiterii actului normativ”), la pct. 2 („Schimbări preconizate”), subpct. III, sunt prezentate și o serie de alte modificări ale Codului de procedură penală, scopul urmărit de legiuitorul delegat fiind asigurarea corelărilor între diverse instituții de drept procesual penal și clarificarea unor aspecte controversate în practica judiciară, inclusiv a unor aspecte care pun probleme de neconstituționalitate, în vederea îndeplinirii cerințelor cu privire la calitatea legii, așa cum se desprind acestea din jurisprudența Curții Constituționale.

17. Contrar celor susținute de autorul excepției de neconstituționalitate — în sensul absenței oricărei mențiuni cu privire la urgența modificării dispozițiilor art. 172 alin. (12) din Codul de procedură penală — în nota de fundamentare, la pagina 17, se arată că: „pentru eliminarea elementului de neconstituționalitate din cuprinsul art. 172 privind expertiza, potrivit căruia judecătorul era obligat la dispunerea unei expertize, se modifică textul acestuia. Astfel, în loc de «se dispune efectuarea unei expertize», textul propus prevede faptul că judecătorul «poate dispune»”.

18. Curtea observă că, anterior modificării prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016, prevederile art. 172 alin. (12) din Codul de procedură penală aveau cuprinsul dat prin dispozițiile art. 102 pct. 116 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013, și anume: „(12) După finalizarea raportului de constatare, când organul judiciar apreciază că este necesară opinia unui expert sau când concluziile raportului de constatare sunt contestate, se dispune efectuarea unei expertize.”

19. Curtea reține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016, prin dispozițiile art. II pct. 35, stabilește că: „35. La articolul 172, alineatul (12) se modifică și va avea următorul cuprins: «(12) După finalizarea raportului de constatare, când organul judiciar apreciază că este necesară opinia unui expert sau când concluziile raportului de constatare sunt contestate, se poate dispune efectuarea unei expertize.»”

20. Referitor la reglementarea procesual penală a expertizelor și a constatărilor tehnico-științifice, Curtea a reținut în jurisprudența sa (de exemplu, prin Decizia nr. 835 din 14 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 21 iunie 2018, paragrafele 30—34, și prin Decizia nr. 860 din 18 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 156 din 27 februarie 2019, paragrafele 25—28) că, în varianta inițială a Codului de procedură penală, dispozițiile art. 172 se refereau exclusiv la dispunerea efectuării expertizei, constatarea tehnico-științifică fiind reglementată, ulterior, prin prevederile art. 102 pct. 116 din Legea nr. 255/2013. Astfel, Curtea a constatat că, în prezent, dispozițiile art. 172 din Codul de procedură penală reglementează atât condițiile dispunerii efectuării expertizei, cât și pe cele ale dispunerii efectuării constatării. Potrivit prevederilor art. 172 alin. (1) din Codul de procedură penală, efectuarea unei expertize se dispune când, pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea unor fapte ori împrejurări ce prezintă importanță pentru aflarea adevărului în cauză, este necesară și opinia unui expert. Spre deosebire de expertiză, constatarea se dispune de către organul de urmărire penală, potrivit dispozițiilor art. 172 alin. (9) din același act normativ, când există pericol de dispariție a unor mijloace de probă sau de schimbare a unor situații de fapt ori este necesară lămurirea urgentă a unor fapte sau împrejurări ale cauzei. Expertiza poate fi efectuată de experți oficiali din laboratoare sau instituții de specialitate ori de experți independenți autorizați din țară sau din străinătate, în condițiile legii, pe când constatarea este efectuată de către un specialist care funcționează în cadrul organelor judiciare sau din afara acestora. Spre deosebire de efectuarea constatării, în cazul efectuării expertizei, părțile și subiecții procesuali principali au dreptul să solicite ca la efectuarea acesteia să participe un expert recomandat de acestea. De asemenea, dispozițiile Codului de procedură penală reglementează, de exemplu, incompatibilitatea expertului (art. 174), drepturile și obligațiile expertului (art. 175), înlocuirea expertului (art. 176), procedura efectuării expertizei (art. 177), dispoziții care nu sunt aplicabile în materia constatărilor. În ceea ce privește efectuarea

constatării, Curtea a observat că dispozițiile procesual penale reglementează, la art. 181¹, doar obiectul constatării și conținutul raportului de constatare.

21. Prin deciziile nr. 835 din 14 decembrie 2017 și nr. 860 din 18 decembrie 2018, mai sus menționate, Curtea a constatat că, deși la momentul introducerii în Codul de procedură penală a instituției constatării legiuitorul reglementase obligația dispunerii efectuării unei expertize când concluziile raportului de constatare erau contestate, acest aspect a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016, astfel că, în prezent, nu mai subzistă obligația organului judiciar de a dispune efectuarea unei expertize când concluziile raportului de constatare sunt contestate, ci dispunerea efectuării expertizei, în acest caz, rămâne la aprecierea organului judiciar. Având în vedere aceste aspecte, Curtea a reținut că efectuarea unei constatări se poate dispune numai în cursul urmăririi penale, prin ordonanță, de organul de urmărire penală, constatarea având caracter facultativ. De asemenea, având în vedere faptul că, potrivit art. 172 alin. (9) din Codul de procedură penală, constatăriile tehnico-științifice se dispun când există pericol de dispariție a unor mijloace de probă sau de schimbare a unor situații de fapt ori este necesară lămurirea urgentă a unor fapte sau împrejurări ale cauzei, Curtea a statuat că ceea ce este specific în cazul constatării, ca mijloc de probă, este urgența, consemnarea anumitor elemente — care constituie probe în procesul penal — înainte ca acestea să dispară sau să fie distruse sub acțiunea timpului sau prin acțiunea persoanelor implicate. Prin constatare se stabilește dacă elementele de la locul faptei constituie indicii sau pot conduce la suspiciunea rezonabilă că a fost săvârșită o faptă penală. Astfel, din interpretarea teleologică a reglementărilor procesual penale, Curtea a constatat că regula este aceea că — atunci când organele judiciare, în cursul urmăririi penale, au nevoie de opinia unui expert pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea unor fapte ori împrejurări ce prezintă importanță pentru aflarea adevărului în cauză — se dispune efectuarea unei expertize, iar nu a unei constatări. Astfel, dispunerea efectuării constatării va fi întotdeauna excepția, aceasta putând fi realizată doar dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 172 alin. (9) din Codul de procedură penală.

22. Prin urmare, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, constatăriile tehnico-științifice constituie, în temeiul prevederilor art. 97 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală, un mijloc de probă, în sensul dispozițiilor art. 172 și art. 181¹ din Codul de procedură penală, în condițiile în care prevederile art. 5 alin. (2) din același cod stabilesc că organele de urmărire penală au obligația de a strânge și de a administra probe atât în favoarea, cât și în defavoarea suspectului sau inculpatului.

23. Rapoartele de constatare tehnico-științifică pot fi contestate de către părțile/persoanele vătămate interesate, atât în cadrul procedurii în camera preliminară, prin invocarea de excepții referitoare la legalitatea și temeinicia actelor de urmărire penală, cât și în etapa judecătii, conform dispozițiilor procesual penale referitoare la administrarea probelor. În plus, judecata se realizează de către o instanță independentă și imparțială, în condiții de publicitate, oralitate și contradictorialitate, iar instanța își fundamentează soluția pe întregul probatoriu administrat în cauză, verificând, evaluând și coroborând probele, în condițiile în care acestea nu au valoare prestabilită (Decizia nr. 791 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 23 februarie 2017, paragrafele 22 și 26, Decizia nr. 835 din 14 decembrie 2017, citată anterior, paragrafele 28 și 29, și Decizia nr. 860 din 18 decembrie 2018, citată anterior, paragraful 24).

24. Mai mult, Curtea s-a pronunțat chiar cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 172 alin. (12) din Codul de procedură penală, așa cum acestea au fost modificate prin

prevederile art. II pct. 35 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016. Astfel, prin Decizia nr. 729 din 21 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 16 februarie 2018, și prin Decizia nr. 262 din 24 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 11 iulie 2018, Curtea a respins ca neîntemeiate criticile de neconstituționalitate intrinsecă raportate la prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) privind separația puterilor în stat și calitatea legii, ale art. 11 alin. (1) și (2) referitoare la dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 alin. (12) referitor la principiul legalității pedepsei și ale art. 24 privind dreptul la apărare, precum și la prevederile art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

25. Pentru a decide astfel, Curtea a reținut că organul de urmărire penală sau instanța de judecată nu are obligația de a adopta concluziile raportului de constatare sau chiar de expertiză, iar valoarea probantă a acestora nu este stabilită de către Codul de procedură penală, ele fiind supuse, potrivit dispozițiilor art. 103 alin. (1) din acest cod, liberei aprecieri a organelor judiciare, în urma evaluării tuturor probelor administrate în cauză. Curtea a constatat că nu poate fi primită critica potrivit căreia organele judiciare se pronunță în mod discreționar asupra necesității administrării unei expertize în cauză, cu atât mai mult cu cât, în conformitate cu prevederile art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța poate dispune condamnarea inculpatului doar atunci când are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Lipsa obligativității efectuării unei expertize — în cazul în care concluziile raportului de constatare sunt contestate — are ca scop asigurarea dreptului la un proces echitabil prin soluționarea cu celeritate a cauzei, întrucât în caz contrar s-ar permite prelungirea nejustificată a soluționării cauzei printr-o simplă contestare a raportului, cu toate că dispunerea unei expertize nu este utilă în speță, fiind lămurite toate aspectele cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și cu privire la persoana suspectului sau inculpatului. Astfel, Curtea a statuat că lăsarea de către legiuitor la aprecierea organelor judiciare a necesității dispunerii efectuării unei expertize, după finalizarea raportului de constatare, reprezintă o aplicare a rolului activ pe care acestea îl au în cadrul procesului penal, în scopul aflării adevărului (art. 5 din Codul de procedură penală), și nu o

manieră de a încălca, prin dispozițiile de lege criticate, principiul legalității și standardele de calitate a legii, astfel cum acestea sunt reglementate prin prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție (Decizia nr. 729 din 21 noiembrie 2017, paragrafele 29, 30 și 36, și Decizia nr. 262 din 24 aprilie 2018, paragrafele 18, 19, 24 și 26).

26. Prin urmare, Curtea observă că, în ipoteza contestării concluziilor raportului de constatare, textul art. 172 alin. (12) din Codul de procedură penală — în redactarea anterioară modificării prin prevederile art. II pct. 35 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 — refuza judecătorului competența de a hotărî asupra cererii de administrare a probei cu expertiză, obligându-l să o admită, chiar și atunci când proba solicitată nu era concludentă și utilă soluționării cauzei.

27. Având în vedere jurisprudența sa mai sus menționată, Curtea apreciază că aplicarea textului art. 172 alin. (12) din Codul de procedură penală — în forma anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2016 — era de natură a produce consecințe negative asupra interesului public general care vizează încrederea societății în justiție, ridicând semne de întrebare sub aspectul constituționalității, ceea ce constituie o situație extraordinară a cărei reglementare nu putea fi amânată, în sensul prevederilor art. 115 alin. (4) din Constituție. Urgența reglementării rezidă, așadar, în acest caz, în necesitatea înlăturării unui potențial viciu de neconstituționalitate, fiind motivată, ca atare, în cuprinsul notei de fundamentare care însoțește ordonanța de urgență criticată în cauza de față. Atunci când legiuitorul delegat identifică dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță care ridică probleme de neconstituționalitate, este permisă intervenția Guvernului prin ordonanță de urgență, cu respectarea prevederilor art. 115 alin. (4) din Constituție, în condițiile în care legiferarea pe altă cale decât delegarea legislativă, chiar în procedură de urgență, nu este de natură să înlăture de îndată consecințele negative asupra interesului public general. Prin urmare, constatarea unor consecințe neconstituționale justifică o intervenție legislativă imediată a Guvernului, potrivit art. 115 alin. (4) din Constituție, destinată prevenirii, respectiv înlăturării acelor rezultate contrare Legii fundamentale (Decizia nr. 656 din 30 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 8 martie 2019, și Decizia nr. 43 din 22 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 321 din 24 aprilie 2019, paragraful 34). Așa fiind, Curtea constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2016 nu contravin textului constituțional mai sus amintit.

28. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gheorghe Bițu în Dosarul nr. 28.176/3/2006 (394/2016) al Curții de Apel București — Secția I penală și constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 20 iunie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 442

din 11 iulie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 272 alin. (1) lit. g) pct. 1, prin raportare la art. 195 alin. (1) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital

Mona-Maria Pivniceru	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionîța Cochînțu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 272 alin. (1) lit. g) pct. 1, prin raportare la art. 195 alin. (1) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, excepție ridicată de Ionel-Olimpiu Blăjuț în Dosarul nr. 1.199/2/2014* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 186D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 207D/2017 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 272 alin. (1) lit. g) pct. 1 din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, excepție ridicată de Sorin Apostol în Dosarul nr. 1.197/2/2014 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent referă asupra cauzelor și arată că partea Autoritatea de Supraveghere Financiară a depus în ambele cauze note scrise, prin care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

6. Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 207D/2017 la Dosarul nr. 186D/2017, care este primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin Încheierea din 6 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.199/2/2014*, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 272 alin. (1) lit. g) pct. 1, prin raportare la art. 195 alin. (1) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital.**

9. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ionel-Olimpiu Blăjuț, cu ocazia rejudecării de către Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal a acțiunilor formulate referitoare la cererea de anulare a Deciziei nr. A/582 din 7 noiembrie 2013, emisă de Autoritatea de Supraveghere Financiară, și, pe cale de consecință, a tuturor actelor subsecvente acesteia, precum și a prevederilor art. 54 din Regulamentul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 1/2006 privind emitenții și operațiunile cu valori mobiliare.

10. Prin Încheierea din 8 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.197/2/2014, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 272 alin. (1) lit. g) pct. 1 din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital.**

11. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sorin Apostol, cu ocazia soluționării recursului declarat împotriva unei sentințe civile pronunțate de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal prin care s-a dispus respingerea, ca neîntemeiată, a acțiunilor formulate referitoare la cererea de anulare a Deciziei nr. A/584 din data de 7 noiembrie 2013, emisă de Autoritatea de Supraveghere Financiară, și, pe cale de consecință, a tuturor actelor subsecvente acesteia, precum și a prevederilor art. 54 din Regulamentul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 1/2006 privind emitenții și operațiunile cu valori mobiliare.

12. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că prevederile art. 272 alin. (1) lit. g) pct. 1, prin raportare la art. 195 alin. (1) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, sunt contrare dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) și art. 21 alin. (1)—(3), precum și dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului. Se arată că dispozițiile legale criticate reglementează o contravenție în materia pieței de capital, iar pentru identificarea conduitei interzise sau prescrite este necesară coroborarea cu art. 195 alin. (1) din Legea nr. 297/2004, normă de trimitere. Se menționează că dispozițiile criticate sunt de maximă generalitate, nu conțin nicio descriere a faptelor considerate contravenții și nici a elementelor constitutive ale contravenției, nu permit identificarea conduitei ilicite, nu sunt explicite, inteligibile, nu sunt în mod rezonabil previzibile, sunt deficitare și insuficiente. Astfel, acestea conduc la acțiuni arbitrare și discreționare ale organelor constatatoare și îngrădesc, totodată, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, inclusiv componenta sa privind dreptul la apărare, deoarece echitatea se referă nu numai la desfășurarea procesului, ci și la tehnica juridică a incriminării; acest aspect poate crea și paralelisme legislative și poate determina aplicarea a două sancțiuni pentru aceeași faptă, întrucât obligațiile Societăților de servicii de investiții financiare (S.S.I.F.) și ale investitorilor sunt cuprinse nu numai în Legea nr. 297/2004, ci și în alte acte normative.

13. De asemenea, se arată că textul art. 195 alin. (1) din Legea nr. 297/2004 face vorbire despre condiții care să asigure respectarea unui principiu al egalității de tratament al tuturor

investitorilor, dar care nu are corespondență în niciun text de lege internă și nu există prevederi legale care să-l definească sau să permită conturarea întinderii acestuia și delimitarea conținutului și sferei sale de aplicare, respectiv condiții care asigură respectarea acestuia.

14. În acest context se precizează situația de fapt a cauzei aflate pe rolul instanței ordinare și se susține că prevederile criticate nu îndeplinesc cerințele prevăzute de dispozițiile art. 8 alin. (4) teza întâi și ale art. 36 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative și nici pe cele cuprinse în art. 3 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor. În susținerea excepției de neconstituționalitate se face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului în ceea ce privește condițiile de calitate pe care trebuie să le îndeplinească un act normativ, respectiv claritate, precizie, previzibilitate.

15. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal**, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

16. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece egalitatea de tratament pentru toți investitorii, protejată de art. 272 alin. (1) lit. g) pct. 1 din Legea nr. 297/2004, reprezintă un principiu general care nu poate fi detaliat în sensul pretins de reclamant, fiind rolul instanței să verifice dacă, în concret, a fost respectat.

17. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

18. **Guvernul**, având în vedere conținutul normelor legale criticate, în esență, arată că, la fel ca în materia penală, o cerință esențială a normei contravenționale este cea a previzibilității. Totodată, având în vedere criteriile jurisprudențiale privind calitatea legii penale și, implicit, și a celei contravenționale, spre exemplu, Decizia nr. 363 din 7 mai 2015, ale cărei considerente sunt aplicabile oricăror raționamente ce vizează stabilirea calității legii contravenționale sau penale, menționează că fapta calificată de lege drept contravenție trebuie în mod necesar să aibă elementul material prevăzut de lege, fără ca pentru determinarea acestui element material destinatarii legii și organele de control să fie nevoite să recurgă la acte de nivel secundar, care intră în vigoare ulterior legii care prevede contravenția. Or, normele criticate nu descriu fapta care ar constitui contravenție cu precizia necesară normelor contravenționale și, din acest motiv, nu au un caracter accesibil și predictibil și pot duce la abuzuri în aplicare. Ca atare, revine instanței de contencios constituțional prerogativa să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate.

19. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

20. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

21. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 272 alin. (1) lit. g) pct. 1, prin raportare la art. 195 alin. (1) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 29 iunie 2004, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins:

— Art. 272 alin. (1) lit. g) pct. 1: „(1) *Constituie contravenții următoarele fapte săvârșite de către: [...]*

g) entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de A.S.F., emitenții de valori mobiliare și/sau de către membrii consiliului de administrație sau ai consiliului de supraveghere, directorii ori membrii directoratului ai entității autorizate, reglementate și supravegheate sau emitenților de valori mobiliare, persoanele fizice care exercită de jure sau de facto funcții de conducere ori exercită cu titlu profesional activități reglementate de prezenta lege sau au legătură cu activitatea entităților autorizate, reglementate și supravegheate de A.S.F. și/sau a emitenților de valori mobiliare, precum și de către entitățile care au obligația de informare cu privire la depășirea pragurilor de deținere prevăzute la art. 228 alin. (1), după caz, în legătură cu:

1. încălcarea prevederilor privind ofertele publice și operațiunile de retragere a acționarilor dintr-o societate prevăzute la art. 173 alin. (2), art. 174 alin. (2), art. 175 alin. (1), (3¹) și (4), art. 176, 177, art. 178 alin. (1)—(3), art. 179, art. 183 alin. (1) și (2), art. 184, art. 185 alin. (2) și (4), art. 186 alin. (1), art. 187, art. 190—192, art. 193 alin. (2) și (3), art. 195 alin. (1), art. 196 alin. (2) și (3), art. 197, art. 198 alin. (1), art. 199 alin. (1), art. 200, art. 204 alin. (7), art. 206 alin. (5) și art. 208.”;

— Art. 195 alin. (1): „(1) *Oferta publică de cumpărare trebuie să se desfășoare în condiții care să asigure egalitate de tratament pentru toți investitorii.”*

22. Ulterior încheierii de sesizare, prevederile Legii nr. 297/2004 au fost reconfigurate, atât prin Legea nr. 24/2017 privind emitenții de instrumente financiare și operațiuni de piață, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 29 martie 2017, cât și prin Legea nr. 126/2018 privind piețele de instrumente financiare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 521 din 26 iunie 2018, dispozițiile criticate în prezenta cauză fiind abrogate prin art. 155 alin. (1) din Legea nr. 24/2017. Însă, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează a exercita controlul de constituționalitate asupra prevederilor criticate.

23. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor și ale art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului cu privire la dreptul oricărei persoane, în deplină egalitate, de a fi audiată în mod echitabil și public de către un tribunal independent și imparțial care va hotărî fie asupra drepturilor și obligațiilor sale, fie asupra temeiniciei oricărei acuzări în materie penală îndreptată împotriva sa.

24. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prevederile criticate au mai format obiectul controlului de constituționalitate, în raport cu critici și prevederi constituționale similare, sens în care Curtea a pronunțat Decizia nr. 740 din 22 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 206 din 15 martie 2019, prin care a respins, ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate.

25. Cu acel prilej, în esență, Curtea a reținut că Legea nr. 297/2004 transpune unele directive ale Uniunii Europene în

materie și reglementează înființarea și funcționarea piețelor de instrumente financiare, cu instituțiile și operațiunile specifice acestora, precum și a organismelor de plasament colectiv, în scopul mobilizării disponibilităților financiare prin intermediul investițiilor în instrumente financiare. Operațiunile care se desfășoară pe o piață financiară și serviciile de investiții financiare sunt prestate în conformitate cu reglementările emise de Autoritatea de Supraveghere Financiară (fosta Comisia Națională a Valorilor Mobiliare), care, potrivit dispozițiilor art. 290 alin. (2) din aceeași lege, este abilitată să emită reglementări în aplicarea legii [art. 5 alin. (2) din Legea nr. 297/2004], sens în care această autoritate a și emis reglementări cum ar fi Regulamentul nr. 1/2006 privind emitenții și operațiunile cu valori mobiliare, aprobat prin Ordinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 23/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 312 din 6 aprilie 2006, și Regulamentul nr. 31/2006 privind completarea unor reglementări ale Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, în vederea implementării unor prevederi ale directivelor europene, aprobat prin Ordinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 106/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 5 din 4 ianuarie 2007. Aceste regulamente transpun mai multe directive, spre exemplu, Directiva 2004/25/CE privind ofertele publice de preluare, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L, nr. 142 din 30 aprilie 2004, care, la art. 3 — *Principii generale*, statuează că, „în sensul aplicării prezentei directive, statele membre se asigură că sunt respectate următoarele principii: toți deținătorii de valori mobiliare la societatea în cauză, care aparțin aceleiași categorii, trebuie să beneficieze de tratament echivalent; de asemenea, în cazul în care o persoană preia controlul unei societăți, ceilalți deținători de valori mobiliare trebuie protejați (...)”.

26. Curtea a observat că egalitatea de tratament a investitorilor sau tratamentul echivalent este un principiu fundamental care definește funcționarea pieței de capital și se regăsește în Directiva 2004/25/CE privind ofertele publice de cumpărare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 142 din 30 aprilie 2004, directivă ce stabilește principiile ce prefigurează cadrul legal cu privire la ofertele publice de cumpărare. Potrivit art. 3 — *Principii generale* — alin. (1) lit. a) teza întâi din Directiva 2004/25/CE, „în sensul aplicării prezentei directive, statele membre se asigură că sunt respectate următoarele principii: (a) toți deținătorii de valori mobiliare la societatea în cauză care aparțin aceleiași categorii trebuie să beneficieze de tratament echivalent;”.

27. Cu privire la principiul egalității în fața legii, astfel cum este consacrat prin art. 16 din Constituție, Curtea, în jurisprudența sa, a reținut că acesta presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite (Decizia nr. 545 din 28 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 6 iulie 2011), iar discriminarea este rezultatul unui tratament juridic diferit aplicabil aceleiași categorii de subiecte de drept sau unor situații care nu se deosebesc în mod obiectiv și rezonabil (Decizia nr. 263 din 24 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 170 din 18 martie 2009). Așadar, situațiilor egale trebuie să le corespundă un tratament juridic egal, iar situațiilor diferite, un tratament juridic diferit.

28. Aplicând aceste considerente de principiu la prevederile legale care statuează cu privire la faptul că oferta publică de cumpărare trebuie să se desfășoare în condiții care să asigure egalitate de tratament pentru toți investitorii, Curtea a reținut că principiul egalității de tratament sau tratamentul echivalent în materia pieței de capital, cu referire expresă la oferta publică de cumpărare, are în vedere acordarea posibilității tuturor deținătorilor de valori mobiliare la societatea în cauză care aparțin aceleiași categorii de titluri de a avea acces în mod egal,

nediscriminatoriu și transparent la procedura privind oferta publică de cumpărare, respectiv la sursele de informații referitoare la oferta publică de cumpărare, precum și la etapele concrete de derulare a acesteia, astfel încât să nu fie favorizați anumiți investitori în detrimentul altora.

29. În ceea ce privește susținerea cu privire la faptul că prevederile art. 272 alin. (1) lit. g) pct. 1 din Legea nr. 297/2004 reglementează o contravenție în materia pieței de capital, iar pentru identificarea conduitei interzise sau prescise este necesară coroborarea cu art. 195 alin. (1) din Legea nr. 297/2004, normă de trimitere, Curtea a reținut că o prevedere legală dintr-un act normativ nu trebuie interpretată în mod singular, ci trebuie avută în vedere întreaga corelare legislativă dintr-un act normativ. De altfel, potrivit art. 44 — *Partea dispozitivă* — din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, partea dispozitivă a actului normativ reprezintă conținutul propriu-zis al reglementării, alcătuit din totalitatea normelor juridice instituite pentru sfera raporturilor sociale ce fac obiectul acestuia, iar pentru sublinierea unor conexiuni legislative se utilizează norma de trimitere [art. 16 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 24/2000].

30. De altfel, pronunțându-se asupra altor prevederi legale din Legea nr. 297/2004 [respectiv art. 2 alin. (5), art. 255, art. 257, art. 272 lit. a), art. 273 alin. (1) lit. b) și c), art. 274 și art. 276 din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital], în ceea ce privește invocarea aspectelor referitoare la principiul accesibilității și previzibilității, Curtea, prin Decizia nr. 213 din 9 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 496 din 7 august 2013, a reținut că, în acord și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, autoritatea legiuitoare, Parlamentul sau Guvernul, după caz, are obligația de a edicta norme care să respecte trăsăturile mai sus arătate. Referitor la aceste cerințe, Curtea Europeană a Drepturilor Omului s-a pronunțat în mod constant, statuând că o normă este previzibilă numai atunci când este redactată cu suficientă precizie, în așa fel încât să permită oricărei persoane — care, la nevoie, poate apela la consultanță de specialitate — să își corecteze conduita (Hotărârea din 29 martie 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, paragraful 55), iar cetățeanul trebuie să dispună de informații suficiente asupra normelor juridice aplicabile într-un caz dat și să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot apărea dintr-un act determinat. Pe scurt, legea trebuie să fie, în același timp, accesibilă și previzibilă. (Hotărârea din 26 aprilie 1979, pronunțată în Cauza *Sunday Times împotriva Regatului Unit*, paragraful 49). În lumina acestor precizări, Curtea a constatat că textele criticate îndeplinesc cerințele de claritate, precizie și previzibilitate. Față de acestea, Curtea constată că aceste considerente sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în prezenta cauză, astfel că nu se poate reține pretinsa încălcare a prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție.

31. În acest context, Curtea are în vedere și Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoniou și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragraful 35, prin care s-a statuat că semnificația noțiunii de previzibilitate depinde într-o mare măsură de conținutul textului despre care este vorba, de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și calitatea destinatarilor săi. Previzibilitatea legii nu se opune ideii ca persoana în cauză să fie determinată să recurgă la îndrumări clare pentru a putea evalua, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea rezulta dintr-o anumită faptă. La fel se întâmplă și cu profesioniștii, obișnuiți să dea dovadă de o mare prudență în exercitarea activității lor. Astfel, se poate aștepta ca aceștia să

acorde o atenție specială evaluării riscurilor pe care aceasta le prezintă.

32. De altfel, din examinarea prevederilor criticate, corelate cu întreg cadrul legislativ în materia pieței de capital, Curtea observă că acestea sunt clare, previzibile, nefiind contrare art. 1 alin. (5) din Constituție, prin prisma unei pretense nerespectări a prevederilor cu privire la tehnica redactării actelor normative.

33. În ceea ce privește susținerea potrivit căreia dispozițiile criticate sunt neconstituționale și prin raportare la prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, Curtea a reținut că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea prevederilor mai multor legi între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției. Procedându-se altfel s-ar ajunge, în mod inevitabil, la concluzia că, deși fiecare dintre dispozițiile legale este constituțională, numai coexistența lor ar pune în discuție constituționalitatea uneia dintre ele. Rezultă că, față de această critică, Curtea nu se află în prezența unei chestiuni privind constituționalitatea, ci a unei simple pretense contrarietăți între norme legale ce reglementează regimul juridic al contravențiilor, în general, și norme care reglementează în materia pieței de capital. De altfel, legiuitorul are deplina legitimitate de a stabili atât norme cu caracter general, special, cât și reglementări derogatorii (a se vedea art. 14 și 15 din Legea nr. 24/2000).

34. În ceea ce privește invocarea în susținerea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (1)—(3) din Constituție, ale art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu privire la dreptul oricărei persoane, în deplină egalitate, de a fi audiată în mod echitabil și public de către un tribunal independent și imparțial care va hotărî fie asupra drepturilor și obligațiilor sale, fie asupra temeiniciei oricărei acușări în materie penală îndreptată împotriva sa, Curtea constată că nu poate fi reținută pretinsa contrarietate a

prevederilor criticate cu acestea. Potrivit art. 274 din Legea nr. 297/2004, săvârșirea contravențiilor prevăzute la art. 272 se constată de către Autoritatea de Supraveghere Financiară (fosta Comisia Națională a Valorilor Mobiliare), iar, potrivit art. 275 alin. (1) din aceeași lege, la individualizarea sancțiunii se va ține seama de circumstanțele personale și reale ale săvârșirii faptei și de conduita făptuitorului. În măsura în care, astfel cum s-a susținut de către autorii excepției că normele legale criticate „conduc la acțiuni arbitrare și discreționare ale organelor constatatoare”, aceștia pot contesta legalitatea actelor Autorității de Supraveghere Financiară. Astfel, cum a reținut și Curtea Constituțională în jurisprudența sa, verificarea legalității actelor Autorității de Supraveghere Financiară/Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, care sunt acte administrative unilaterale, se face de către o instanță judecătorească, ce se bucură de independență și se caracterizează prin imparțialitate, printr-o procedură care respectă exigențele unui proces echitabil, în condițiile asigurării dreptului la apărare al părților, acestea având posibilitatea de a beneficia de toate garanțiile procesuale pentru a-și valorifica în mod eficient drepturile procedurale (a se vedea Decizia nr. 213 din 9 mai 2013, precitată).

35. De altfel, așa cum reiese din dosarele cauzei, autorii excepției de neconstituționalitate beneficiază de acces la justiție, contestând deciziile emise de Autoritatea de Supraveghere Financiară și anumite prevederi din Regulamentul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare privind emitenții și operațiunile cu valori mobiliare, ocazie cu care au și invocat excepția de neconstituționalitate.

36. Prin urmare, Curtea reține că prevederile art. 272 alin. (1) lit. g) pct. 1, prin raportare la art. 195 alin. (1) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, nu trebuie interpretate și aplicate în mod disparat, ci trebuie avut în vedere întreg cadrul legislativ cu privire la piața de capital.

37. Față de cele prezentate, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate mai sus își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

38. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ionel-Olimpiu Blăjuț în Dosarul nr. 1.199/2/2014* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și de Sorin Apostol în Dosarul nr. 1.197/2/2014 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 272 alin. (1) lit. g) pct. 1 prin raportare la art. 195 alin. (1) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 iulie 2019.

PREȘEDINTE

prof. univ. dr. **MONA-MARIA PIVNICERU**

Magistrat-asistent,
Ionita Cochintu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Corp nou DS + P + 5E în incinta Spitalului Județean de Urgență «Dr. Pompei Samarian» Călărași”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Corp nou DS + P + 5E în incinta Spitalului Județean de Urgență «Dr. Pompei Samarian» Călărași”, situat în municipiul Călărași, Strada Eroilor Revoluției 22 Decembrie 1989 nr. 2—4, județul Călărași, realizat prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Dezvoltării

Regionale și Administrației Publice, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, din bugetul local al unității administrativ-teritoriale județul Călărași, precum și din alte surse de finanțare legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., răspunde de modul de utilizare a sumelor aprobate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Vasile-Daniel Suci
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 28 octombrie 2019.
Nr. 765.

ANEXĂ

CARACTERISTICI PRINCIPALE ȘI INDICATORII tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Corp nou DS + P + 5E în incinta Spitalului Județean de Urgență «Dr. Pompei Samarian» Călărași”

Titular: Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice

Beneficiar: Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A. pentru perioada realizării investiției

Beneficiar final: Unitatea administrativ-teritorială județul Călărași

Amplasament: municipiul Călărași, Str. Eroilor Revoluției 22 Decembrie 1989 nr. 2—4, județul Călărași

Indicatori tehnico-economici

Valoarea totală a investiției, inclusiv TVA 19%: (în prețuri valabile la data de 10.01.2019, 1 euro = 4,6764 lei), din care:	mii lei	99.312
construcții + montaj	mii lei	64.063
Valoarea investiției finanțată prin Compania Națională de Investiții C.N.I. — S.A.,	mii lei	96.227
din care:		
construcții + montaj	mii lei	63.002
Valoarea investiției finanțată de Unitatea administrativ-teritorială județul Călărași	mii lei	3.085
din care:		
construcții + montaj	mii lei	1.061
• Eșalonarea investiției: INV/C + M		
— Anul I	<u>INV</u> C + M	mii lei 28.000 20.000
— Anul II	<u>INV</u> C + M	mii lei 28.000 20.000

— Anul III	<u>INV</u>	mii lei	<u>26.000</u>
	C + M	mii lei	10.000
— Anul IV	<u>INV</u>	mii lei	<u>17.312</u>
	C + M	mii lei	14.063
Capacități			
Suprafață totală construită		mp	2.653
Suprafață totală desfășurată		mp	15.347
Regim de înălțime		Ds + P + 5E	
Număr paturi de spitalizare		274	
Durata de realizare a investiției		40 de luni	

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja antisismic conform Normativului P100-1/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se realizează de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, din bugetul local al unității administrativ-teritoriale județul Călărași, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**

**privind suplimentarea bugetului Ministerului Finanțelor Publice pe anul 2019
din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2019**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Finanțelor Publice pe anul 2019 cu suma de 13.672 mii lei, reprezentând credite de angajament și credite bugetare, la capitolul 54.01 „Alte servicii publice generale”, titlul 20 „Bunuri și servicii”, articolul 20.25 „Cheltuieli judiciare și extrajudiciare derivate din acțiuni în reprezentarea intereselor statului, potrivit dispozițiilor legale” din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2019.

Art. 2. — (1) Sumele alocate potrivit prezentei hotărâri vor fi utilizate pentru finanțarea cheltuielilor necesare pentru

reprezentarea statului român în fața instanțelor internaționale.

(2) Ordonatorul principal de credite răspunde de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor art. 1.

Art. 3. — Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Finanțelor Publice pe anul 2019.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2019, pentru Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, pentru finanțarea Programului național de dezvoltare locală etapele I și II

Având în vedere prevederile art. II și III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2017 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru stabilirea unor măsuri privind realizarea investițiilor finanțate din fonduri publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 250/2017, cu modificările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 29 alin. (1) din Legea bugetului de stat pe anul 2019 nr. 50/2019, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice pe anul 2019, la capitolul 70.01 „Locuințe, servicii și dezvoltare publică”, titlul 51 „Transferuri între unități ale administrației publice”, cu suma de 400.000 mii lei, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2019, reprezentând credite bugetare, pentru finanțarea Programului național de dezvoltare locală etapele I și II.

Art. 2. — Ordonatorul principal de credite răspunde de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor art. 1.

Art. 3. — Eventualele sume rămase neutilizate până la sfârșitul anului se vor restitui la bugetul de stat, conform legii.

Art. 4. — Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice pe anul 2019.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Vasile-Daniel Suci
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 28 octombrie 2019.
Nr. 767.

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

HOTĂRÂRE

privind procedura de sesizare a organelor competente în cazurile semnalate de Sistemul informatic de monitorizare a prezenței la vot și de prevenire a votului ilegal la alegerile pentru Președintele României din anul 2019, precum și pentru modificarea și completarea unor hotărâri ale Autorității Electorale Permanente

Având în vedere prevederile art. 44 alin. (7) lit. c) și d) și art. 44¹ alin. (1) lit. b) din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile art. 17 din Legea nr. 288/2015 privind votul prin corespondență, precum și modificarea și completarea Legii nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare prevederile Hotărârii Autorității Electorale Permanente nr. 36/2019 pentru aprobarea Normelor metodologice privind funcționarea Sistemului informatic de monitorizare a prezenței la vot și de prevenire a votului ilegal, selecția, desemnarea și atribuțiile operatorilor de calculator ai birourilor electorale ale secțiilor de votare, verificarea corelațiilor din procesele-verbale de consemnare a rezultatelor votării, precum și condițiile de înregistrare audiovideo a operațiunilor efectuate de către membrii birourilor electorale ale secțiilor de votare pentru numărarea voturilor,

observând dispozițiile Hotărârii Autorității Electorale Permanente nr. 33/2019 privind unele măsuri pentru buna organizare și desfășurare a alegerilor pentru Președintele României din anul 2019,

văzând prevederile Hotărârii Autorității Electorale Permanente nr. 30/2019 privind stabilirea modelelor proceselor-verbale de consemnare și centralizare a rezultatelor votării pentru alegerea Președintelui României din anul 2019, cu modificările ulterioare, ținând cont *mutatis mutandis* de prevederile Deciziei Biroului Electoral Central nr. 72/D/2019*) privind unele măsuri pentru desfășurarea alegerilor pentru membrii din România în Parlamentul European și a Referendumului național din 26 mai 2019, constatând necesitatea clarificării urgente a unor prevederi cuprinse în hotărâri ale Autorității Electorale Permanente, întrucât este necesară introducerea în procesele-verbale privind consemnarea rezultatelor votului prin corespondență a unui cod QR diferit de cel înscris în procesele-verbale care consemnează rezultatele votării la secție,

văzând că alegătorii prin corespondență care au optat pentru transmiterea documentelor de vot prin corespondență la misiunile diplomatice și oficiile consulare nu pot fi arondați la birourile electorale ale secțiilor de votare din străinătate care îndeplinesc atribuții specifice votului prin corespondență,

luând în considerare faptul că birourile electorale ale secțiilor de votare din străinătate care îndeplinesc atribuții specifice votului prin corespondență nu vor gestiona liste electorale permanente proprii, cuprinzând alegători arondați acestora,

observând prevederile Deciziei Biroului Electoral Central nr. 9/D/2019*) privind termenele prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2019 privind modificarea și completarea Legii nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României și modificarea Legii nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, precum și unele măsuri pentru buna organizare și desfășurare a alegerilor pentru Președintele României din anul 2019,

având în vedere dispozițiile Deciziei Biroului Electoral Central nr. 54/D/2019*) privind organizarea activității de consemnare, verificare și centralizare a rezultatelor alegerilor pentru Președintele României în anul 2019,

în temeiul art. 44 alin. (7) lit. c) și d) și al art. 65 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 370/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 104 alin. (1) și (2) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare,

Autoritatea Electorală Permanentă adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) La alegerile pentru Președintele României din anul 2019, în cazul în care Sistemul informatic de monitorizare a prezenței la vot și de prevenire a votului ilegal, denumit în continuare *SIMPV*, semnalează faptul că alegătorul care s-a prezentat la vot figurează că și-a mai exercitat dreptul de vot, la o secție de votare sau prin corespondență, după caz, alegătorului i se va permite să voteze după ce va completa și semna declarația conform căreia nu și-a mai exercitat dreptul de vot la același scrutin, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Declarația prevăzută de alin. (1) este vizată de către președintele biroului electoral al secției de votare și operatorul de calculator al acestuia.

(3) În cazul secțiilor de votare din țară, declarația prevăzută de alin. (1) va fi predată de către președintele biroului electoral al secției de votare personalului structurilor Ministerului Afacerilor Interne care asigură paza secției de votare și care va anunța incidentul pe cale ierarhică.

(4) Formularele declarației prevăzute de alin. (1) vor fi puse la dispoziția birourilor electorale ale secțiilor de votare conform art. 7 alin. (1) lit. h) și art. 8 alin. (1) lit. f) din Hotărârea Autorității Electorale Permanente nr. 33/2019 privind unele măsuri pentru buna organizare și desfășurare a alegerilor pentru Președintele României din anul 2019.

Art. 2. — Se aprobă modelul procesului-verbal prevăzut de art. 44¹ alin. (1) lit. b) din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — La rândul 1 al tabelului prevăzut în anexa nr. 1 la Hotărârea Autorității Electorale Permanente nr. 29/2019 privind aprobarea modelelor listelor electorale permanente, a modelelor listelor electorale suplimentare și a modelului extrasului din listele electorale care vor fi folosite la alegerile pentru Președintele României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 718 din 30 august 2019, cu modificările ulterioare, sintagma „localitate județ” se elimină.

Art. 4. — Hotărârea Autorității Electorale Permanente nr. 30/2019 privind stabilirea modelelor proceselor-verbale de

consemnare și centralizare a rezultatelor votării pentru alegerea Președintelui României din anul 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 719 din 30 august 2019, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **La anexa nr. 1D, codul QR va avea formatul „PC#numărulpaginii#numărpagini”.**

2. **La anexa nr. 2C, litera a va avea următorul cuprins:**

„a	Numărul total al alegătorilor prevăzuți în listele electorale permanente din străinătate**) și pentru votul prin corespondență**) (pct. a >= pct. b1)	□□□□□□”
----	---	---------

Art. 5. — Hotărârea Autorității Electorale Permanente nr. 33/2019 privind unele măsuri pentru buna organizare și desfășurare a alegerilor pentru Președintele României din anul 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 808 din 4 octombrie 2019, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 4, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(5) Biroul electoral pentru secțiile de votare din străinătate transmite Autorității Electorale Permanente, în format tabelar electronic, la adresa de e-mail operatorstrainatate@roaep.ro, lista președinților birourilor electorale ale secțiilor de votare din străinătate și a locuitorilor acestora, precum și listele reprezentanților formațiunilor politice în birourile electorale ale secțiilor de votare din străinătate, pe secții de votare, cuprinzând numele, prenumele, telefoanele, e-mailurile și codurile numerice personale ale acestora, până cel mai târziu la data de 1 noiembrie 2019.”

2. **La articolul 7 alineatul (1), litera i) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„i) broșuri conținând legislația aplicabilă, precum și, dacă este cazul, adrese și decizii ale birourilor electorale ierarhic superioare;”

*) Deciziile Biroului Electoral Central nr. 72/D/2019, nr. 9/D/2019 și nr. 54/D/2019 nu au fost publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

3. La articolul 8 alineatul (1), după litera d) se introduce o nouă literă, litera d¹), cu următorul cuprins:

„d¹) tipizatele proceselor-verbale prevăzute de art. 44¹ alin. (1) lit. b) din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare;”.

4. La articolul 8 alineatul (1), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) formularele listei electorale suplimentare; în cazul birourilor electorale ale secțiilor de votare care îndeplinesc și atribuții privind votul prin corespondență se predau listele electorale permanente pentru votul prin corespondență întocmite de Autoritatea Electorală Permanentă pentru statul respectiv, precum și formulare tipizate ale acestora, conform modelului prevăzut de anexa nr. 4 la Hotărârea Autorității Electorale Permanente nr. 29/2019 privind aprobarea modelelor listelor electorale permanente, a modelelor listelor electorale suplimentare și a modelului extrasului din listele electorale care vor fi folosite la alegerile pentru Președintele României, cu modificările ulterioare;”.

5. La articolul 10, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În cel mult 48 de ore de la data stabilirii prin decizie a biroului electoral pentru secțiile de votare din străinătate a birourilor electorale ale secțiilor de votare din străinătate care vor îndeplini atribuții privind votul prin corespondență, Direcția generală sistemul informațional electoral național din cadrul Autorității Electorale Permanente întocmește și transmite, în format electronic, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe, listele electorale permanente pentru votul prin corespondență, pe state, care vor fi utilizate de către acestea, conform modelului prevăzut de anexa nr. 4 la Hotărârea Autorității Electorale Permanente nr. 29/2019, cu modificările ulterioare. În același termen, Direcția generală sistemul informațional electoral național din cadrul Autorității Electorale Permanente întocmește și pune la dispoziția birourilor electorale pentru votul prin corespondență, pe suport hârtie, listele electorale permanente pentru votul prin corespondență cuprinzând alegătorii arondați, care vor fi utilizate de către acestea, conform modelului prevăzut de anexa nr. 4 la Hotărârea Autorității Electorale Permanente nr. 29/2019, cu modificările ulterioare.”

6. După articolul 10 se introduce un nou articol, articolul 10¹, cu următorul cuprins:

„Art. 10¹. — (1) Birourile electorale ale secțiilor de votare din străinătate care îndeplinesc atribuții pentru votul prin corespondență vor întocmi procesul-verbal al cărui model este prevăzut de anexa nr. 1D la Hotărârea Autorității Electorale Permanente nr. 30/2019 privind stabilirea modelelor proceselor-verbale de consemnare și centralizare a rezultatelor votării pentru alegerea Președintelui României din anul 2019, cu modificările ulterioare.

(2) Birourile electorale ale secțiilor de votare din străinătate care îndeplinesc atribuții pentru votul prin corespondență vor bara rubrica de la pct. a din procesul-verbal al cărui model este stabilit de anexa nr. 1D la Hotărârea Autorității Electorale Permanente nr. 30/2019, cu modificările ulterioare, fără a înscrie nicio cifră în căsuțele aferente acesteia.

(3) La rubrica de la lit. a din procesul-verbal al cărui model este stabilit de anexa nr. 2C la Hotărârea Autorității Electorale Permanente nr. 30/2019, cu modificările ulterioare, numărul total al alegătorilor prevăzuți în listele electorale permanente din

străinătate și pentru votul prin corespondență va fi încărcat în Sistemul informatic de centralizare a proceselor-verbale în mod automat de Sistemul informatic de monitorizare a prezenței la vot și de prevenire a votului ilegal, pe baza datelor comunicate de către Autoritatea Electorală Permanentă conform art. 4 alin. (2) din Normele metodologice privind funcționarea Sistemului informatic de monitorizare a prezenței la vot și de prevenire a votului ilegal, selecția, desemnarea și atribuțiile operatorilor de calculator ai birourilor electorale ale secțiilor de votare, verificarea corelațiilor din procesele-verbale de consemnare a rezultatelor votării, precum și condițiile de înregistrare audiovideo a operațiunilor efectuate de către membrii birourilor electorale ale secțiilor de votare pentru numărarea voturilor, aprobate prin Hotărârea Autorității Electorale Permanente nr. 36/2019.”

Art. 6. — Normele metodologice privind funcționarea Sistemului informatic de monitorizare a prezenței la vot și de prevenire a votului ilegal, selecția, desemnarea și atribuțiile operatorilor de calculator ai birourilor electorale ale secțiilor de votare, verificarea corelațiilor din procesele-verbale de consemnare a rezultatelor votării, precum și condițiile de înregistrare audiovideo a operațiunilor efectuate de către membrii birourilor electorale ale secțiilor de votare pentru numărarea voturilor, aprobate prin Hotărârea Autorității Electorale Permanente nr. 36/2019, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 823 din 10 octombrie 2019, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Centrul de suport tehnic este constituit din Centrul de preluare a apelurilor, dispecerate tehnice și centre de intervenție tehnică asigurate de Serviciul de Telecomunicații Speciale. Centrul de preluare a apelurilor reprezintă un centru de comunicații dedicat președinților birourilor electorale ale secțiilor de votare și operatorilor de calculator, prin care Serviciul de Telecomunicații Speciale furnizează asistență tehnică, birourile electorale ierarhic superioare și personalul tehnic auxiliar al acestora asigură asistență de specialitate privind operațiunile electorale, iar statisticienii care fac parte din aparatul tehnic auxiliar al birourilor electorale oferă asistență de specialitate pentru întocmirea proceselor-verbale privind rezultatele votării.”

2. La articolul 5, după alineatul (8) se introduc două noi alineate, alineatele (9) și (10), cu următorul cuprins:

„(9) Toate convorbirile telefonice prevăzute de prezentele norme metodologice se efectuează prin intermediul Centrului de preluare a apelurilor.

(10) Operațiunile de semnare prevăzute de alin. (6) lit. e) și f), precum și de art. 33 alin. (2) se realizează prin semnarea olografă pe terminalul informatic.”

3. La articolul 20, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Pentru a preveni eventualele erori de introducere a codurilor numerice personale în SIMPV, același cod numeric personal va putea fi validat la aceeași secție de votare doar după trecerea a 30 de minute de la momentul primei validări, în condițiile prevăzute de prezentele norme metodologice.”

4. La articolul 32 alineatul (1), după litera b) se introduce o nouă literă, litera c), cu următorul cuprins:

„c) în cazul în care codul de bare a mai fost scanat, mesajul va fi «Codul de bare a fost deja scanat»”.

Art. 7. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 8. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Electorale Permanente,
Constantin-Florin Mitulețu-Buică

Contrasemnează:
Vicepreședinte,
Marian Muhuleț
Vicepreședinte,
Zsombor Vajda

București, 28 octombrie 2019.
Nr. 39.

ANEXA Nr. 1

Modelul declarației alegătorului care nu și-a mai exercitat dreptul de vot la același scrutin

DECLARAȚIE

Localitatea:
Județul/Statul:*)
Secția de votare nr.

Subsemnatul,, domiciliat în,
cu CNP, declar că mi s-a adus la cunoștință faptul că Sistemul informatic de monitorizare a prezenței la vot și de prevenire a votului ilegal a semnalat împrejurarea că am mai fost înscris ca alegător care și-a exercitat dreptul de vot la secția de votare/prin corespondență**) la alegerile pentru Președintele României din***)

Prin prezenta, am luat la cunoștință că fapta unei persoane care votează de două sau mai multe ori constituie infracțiunea de fraudă la vot prevăzută de art. 387 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare (*Codul penal*), și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă și interzicerea exercitării unor drepturi.

Declar, cunoscând prevederile art. 326 din Codul penal privind falsul în declarații, că nu am mai votat la alegerile pentru Președintele României din***)

Data
.....

Semnătura alegătorului
.....

VĂZUT

Rubrică pentru președintele biroului electoral al secției de votare

Operatorul de calculator
al secției de votare,

În urma convorbirii cu președintele biroului electoral al secției de votare nr. din județul/statul s-a constatat/nu s-a constatat existența unei semnături în dreptul datelor prezentului alegător din listele electorale****).

.....
.....
(numele, prenumele și semnătura)

.....
.....
(numele, prenumele, semnătura și ștampila de control)

*) Se va completa în cazul secțiilor de votare din străinătate.

**) Opțiunea care nu a fost adusă la cunoștința alegătorului se radiază cu o linie.

***) Se va înscrie data votării.

****) În cazul în care președintele biroului electoral al secției de votare unde alegătorul figurează că a votat nu poate fi contactat deoarece, din cauza diferenței de fus orar, acesta nu se află în timpul programului de lucru, se va înscrie mențiunea „Nu este cazul”.

Localitatea:

Statul:

Secția de votare nr.

PROCES-VERBAL**privind alegătorii prezenți la vot întocmit la încheierea votării în data de*)**

1.	Numărul alegătorilor prezenți la vot înscriși în listele electorale suplimentare	□□□□
2.	Numărul buletinelor de vot nefolosite	□□□□
Numele și prenumele		Semnătura
Președintele biroului electoral al secției de votare		
Locșiiitor		
Membru		
Membru		
Membru		
Membru		
Membru		
Membru		
Membru		

*) Se înscrie, după caz, data de 8 noiembrie 2019, 9 noiembrie 2019, 22 noiembrie 2019 sau 23 noiembrie 2019.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

